

odbor legislativy a koordinace předpisů

náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j. MV-180484-8/LG-2025

Praha 16. ledna 2026

Úřad městské části Praha 3

odbor organizační
Havlíčkovo nám. 700/9
130 00 Praha 3

**Stanovisko k dotazu týkajícímu se závěru č. 124 ze zasedání poradního sboru
ministra vnitra ke správnímu řádu**

K č. j. UMCP3 551149/2025

Obdrželi jsme Váš dotaz týkající se závěru č. 124 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 22. března 2013. Tážete se, proč příslušný závěr řeší neplatnost elektronického podpisu (resp. certifikátu, na němž je založen) v okamžiku doručení rozhodnutí, když nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (dále jen „nařízení eIDAS“) stanoví jako rozhodný okamžik podpisu dokumentu. Poukazujete rovněž na § 12 zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, který v oblasti ověřování platnosti zaručeného elektronického podpisu založeného na kvalifikovaném certifikátu pro elektronický podpis odkazuje na příslušná ustanovení nařízení eIDAS.

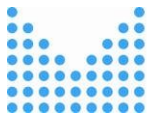
Po vyžádání stanoviska Digitální a informační agentury, do jejíž působnosti spadá problematika elektronické identifikace a služeb vytvářejících důvěru [§ 2a odst. 2 zákona č. 12/2020 Sb., o právu na digitální služby a o změně některých zákonů, v platném znění], si dovoluujeme zaslat k Vašemu dotazu následující vyjádření, přičemž se omlouváme za vzniklé prodlení způsobené potřebou uvedené součinnosti s dalším ústředním správním úřadem:

Závěr poradního sboru č. 124 ze dne 22. března 2013 řeší problematiku právních důsledků expirace elektronického podpisu oprávněné úřední osoby (resp. certifikátu, na němž je podpis založen) na stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí, který je doručován do datové schránky účastníka řízení. Vychází přitom z předpokladu, že dokument, který byl doručen s elektronickým podpisem založeným na expirovaném certifikátu, nelze považovat za řádně podepsaný, protože řeší povahu uvedené vady a její možnou nápravu. Přitom tak činí z pohledu zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Závěr se naproti tomu výslovně nezabývá širší (avšak bezpochyby související) úpravou v oblasti posuzování platnosti elektronického podpisu, na kterou cílí též aktuální žádost o podání stanoviska. Z hlediska posuzování platnosti elektronického podpisu je přitom třeba odlišit právní úpravu, která zde byla v době přijetí předmětného závěru poradního sboru (tj. v březnu 2013), a platný právní stav, který nastolilo nařízení eIDAS.

V době přijetí závěru poradního sboru č. 124 byl institut elektronického podpisu upraven v zákoně č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), a jeho prováděcích předpisech. Ověřování platnosti elektronického podpisu bylo upraveno ve vyhlášce č. 212/2012 Sb., o struktuře údajů, na základě kterých je možné jednoznačně identifikovat podepisující osobu, a postupech pro ověřování platnosti zaručeného elektronického podpisu, elektronické značky, kvalifikovaného certifikátu, kvalifikovaného systémového certifikátu a kvalifikovaného časového razítka (vyhláška o ověřování platnosti zaručeného elektronického podpisu). Podle § 3 vyhlášky č. 212/2012 Sb. platilo, že okamžikem, ke kterému je ověřována platnost kvalifikovaného certifikátu nebo kvalifikovaného systémového certifikátu, je **okamžik doručení datové zprávy, případně nejčasnější okamžik, ve kterém již prokazatelně existoval zaručený elektronický podpis nebo elektronická značka založené na certifikátu, jehož platnost byla ověřována** (§ 3 odst. 1). V případě, že kvalifikovaný certifikát nebo kvalifikovaný systémový certifikát platný nebyl, a bylo-li k datové zprávě podepsané elektronickým podpisem nebo označené elektronickou značkou připojeno platné kvalifikované časové razítko, ověřovala se platnost kvalifikovaného certifikátu nebo kvalifikovaného systémového certifikátu k časovému údaji uvedenému v kvalifikovaném časovém razítku (§ 3 odst. 2). Závěr č. 124 tedy vychází z právního stavu, kdy se platnost zaručeného elektronického podpisu ověřovala k okamžiku doručení datové zprávy a vyjadřuje se k situaci, kdy elektronický podpis expiroval před okamžikem, ke kterému měl být ověřen (před doručením dokumentu).

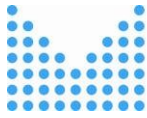
Odlišná situace nastává z pohledu platné právní úpravy. Podle **čl. 32 nařízení eIDAS se platnost kvalifikovaného elektronického podpisu posuzuje k okamžiku jeho vytvoření**.¹ Pokud jsou splněny požadavky na ověřování platnosti kvalifikovaných elektronických podpisů uvedené v čl. 32 odst. 1 nařízení eIDAS, tedy zejména, že kvalifikovaný certifikát byl v době podpisu platný a podpis byl vytvořen v souladu s čl. 26 eIDAS, je elektronický dokument považován za řádně podepsaný, bez ohledu na následnou expiraci certifikátu. Expirace certifikátu tedy nemá sama o sobě vliv na platnost právního aktu podepsání.

Z hlediska určení času vytvoření kvalifikovaného elektronického podpisu je třeba uvést, že nelze spoléhat na udávaný čas vytvoření podpisu („claimed signing time“), který je součástí atributů kvalifikovaného elektronického podpisu a může být potencionálně nedůvěryhodný.² **Veřejnoprávní podepisující** ve smyslu zákona č. 297/2016 Sb. (tj. stát, územní samosprávný celek, právnická osoba zřízená zákonem nebo právnická osoba zřízená nebo založená státem, územním samosprávným celkem nebo právnickou osobou zřízenou zákonem nebo jejich orgán anebo jiná jejich součást), jakož i osoby, které podepisují elektronický dokument, kterým činí úkon při výkonu své působnosti, však **mají v souladu s § 11 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb. povinnost opatřit** podepsaný elektronický dokument **kvalifikovaným elektronickým časovým razítkem**. Dokumenty v elektronické podobě obsahující úkony podle správního řádu by tak v současné době měly obsahovat kromě kvalifikovaného elektronického podpisu i kvalifikované elektronické časové razítko, které bude sloužit jako důkaz existence elektronického podpisu k času připojení časového razítka (elektronický podpis prokazatelně existoval k časovému údaji uvedenému v elektronickém časovém razítku). Platnost kvalifikovaného elektronického podpisu tedy bude v souladu s nařízením eIDAS ověřována k času uvedenému v kvalifikovaném elektronickém časovém razítku, a tudíž by situace řešená v závěru poradního sboru č. 124 již v praxi neměla nastávat. Lze doplnit, že kvalifikované elektronické časové razítko je v prostředí elektronického systému

---

¹ Skutečnost, že platnost podpisu je posuzována k okamžiku jeho vytvoření, potvrdil také Soudní dvůr Evropské unie v rozsudku ze dne 20. října 2022, Ekofrukt, C 362/21, ve kterém uvedl: „[...] Mezi další podmínky patří mimo jiné skutečnost, že požadavky článku 26 uvedeného nařízení byly splněny v době podpisu a že elektronický podpis byl vytvořen kvalifikovaným prostředkem pro vytváření elektronického podpisu.“

² Udávaný čas obvykle pochází ze systémových hodin počítače, na kterém byl elektronický podpis vytvořen, a může být změněn. Šířeji k problematice ověřování platnosti a určení času vzniku elektronického podpisu srov. též Metodický návod pro ověřování platnosti uznávaných elektronických podpisů a elektronických pečeti dostupný zde: [Metodický návod pro ověřování platnosti uznávaných elektronických podpisů a elektronických pečeti | DIA](#)

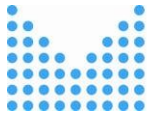

spisové služby připojeno současně s kvalifikovaným elektronickým podpisem, přičemž je obvykle podepsáno/pečetěno s využitím certifikátu, který má delší dobu platnosti. Rovněž dle čl. 41 odst. 2 nařízení eIDAS platí, že „u kvalifikovaného elektronického časového razítka platí domněnka správnosti data a času, které udává, a integrity dat, s nimiž jsou toto datum a čas spojeny“.

Pokud jde o další důsledky expirace elektronického podpisu na elektronickém dokumentu, v jejichž souvislostech byl přijat i závěr poradního sboru č. 124, je vhodné učinit poznámku o možnostech úředního převedení elektronického dokumentu do podoby listinné (autorizovaná konverze). Zatímco v případě autorizované konverze z moci úřední, která slouží pro vnitřní potřeby úřadů, není vyžadováno, aby byl vstup opatřen platným elektronickým podpisem, pro autorizovanou konverzi na žádost platí úprava § 24 odst. 4 písm. g) zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, dle které se konverze neprovede, *nebyl-li dokument obsažený v datové zprávě podepsán způsobem, se kterým jiný právní předpis spojuje při právním jednání vůči státu v souvislosti s výkonem jeho působnosti účinky vlastnoručního podpisu, zapečetěn uznávanou elektronickou pečeti nebo označen uznávanou elektronickou značkou toho, kdo dokument vydal nebo vytvořil*. Autorizovanou konverzi na žádost z elektronické do listinné podoby lze provést i v případě dokumentu, který byl podepsán elektronickým podpisem, jehož certifikát již expiroval, pokud

- existuje platné kvalifikované elektronické časové razítko v rámci podepsaného dokumentu (tj. pokud je dokument opatřen kvalifikovaným elektronickým časovým razítkem připojeným k dokumentu před expirací certifikátu, vychází se z času uvedeného v tomto razítku jako okamžiku podpisu, vůči kterému se ověřuje jeho platnost), nebo
- pokud je dokument PDF uložen v datové zprávě, lze vycházet z času doručení datové zprávy jako okamžiku podpisu dokumentu, vůči kterému se ověřuje platnost podpisu (tj. pro účely autorizované konverze je předložena datová zpráva z informačního systému datových schránek obsahující tento elektronický dokument) a zároveň
- integrita dokumentu podepsaného uznávaným elektronickým podpisem nebyla narušena.

Expirace certifikátu uznávaného elektronického podpisu sama o sobě tedy nebrání provedení autorizované konverze na žádost, pokud jsou splněny výše uvedené podmínky. K této problematice lze doplnit, že konverzní formulář nepracuje s externími důkazy o existenci dokumentu (např. protokoly spisových služeb, hashové

evidence, jiné informační systémy), neboť tyto informace se při procesu autorizované konverze nijak nevyužívají ani nevyhodnocují.

Lze tedy shrnout, že časově omezená platnost kvalifikovaného elektronického podpisu, resp. kvalifikovaného certifikátu pro elektronický podpis, nemá dle našeho názoru vliv na platnost právního úkonu učiněného ke konkrétnímu časovému okamžiku oprávněnou úřední osobou. Veřejnoprávní podepisující mají dle platné právní úpravy povinnost opatřit elektronické dokumenty obsahující úkony podle správního řádu kvalifikovaným elektronickým časovým razítkem, které obsahuje časový údaj, vůči němuž je platnost elektronického podpisu ověřována. K situaci řešené závěrem poradního sboru č. 124, kdy by nebylo možné ověřit platnost elektronického podpisu vinou toho, že kvalifikovaný certifikát pro elektronický podpis expiroval v průběhu doručování správního rozhodnutí, by proto v současné době nemělo docházet.

Závěrem uvádíme, že výše uvedené stanovisko představuje pouze právní názor, neboť Ministerstvo vnitra není oprávněno k závaznému výkladu právních předpisů.

Mgr. Klára Štěpánková
ředitelka odboru

Vyřizuje: Mgr. Martina Ventluková
tel. č.: 974 817 314
e-mail: martina.ventlukova@mv.gov.cz